

Tamaqua, Pa

Pirk misionke laikraštui,
Jago nori apie Baltruviene dažinoti,
O turesi smagumo invales,
Skaitydama apie nelabas bobes!
— Kur Baltruviene?

Kvailas Franas

Per Marija Konopnicka. Vertė B.

Vaikai apie priminima mi-
rusius isigirde sudreboje. Jau
dabar nesijaukia, tik su atida
ir žingeidumu klausia, ka czia
kvailas Franas jiems nupasa-
kos. Kvailis žvalgosi, žiureda-
mas tai in viena, tai in kita
net galiausiai išsiurejo in vie-
na maža, kuris žingedžiausiai
in paikse žiurejo. Vaikas ma-
tidamas kad atkreipe ant sa-
ves atida kvailio Frano, nulei-
do žemin akis, bet tuomtarpu
Juozas klausia:

— Tai kagi žeme sako?
— Sako kad alkanam duos
duonos, trokštančiam vand-
denio, linu ir kanapiu nuogam,
visokiui žoleliu sergantiems, o
mirusiam amžina pasilei savi-
je — amen.
Viriausias isz ju Mikas
prunksztelejo juokais, ir atsa-
ke:

— Tai visi tai žino, ka tu
sakai.
— Žino, bet net neguodoja
usz tas dovanas ir tas geribes
szventos žemes; kiek jus pa-
tis priplakat ja savo botagais
ir kuciais pridauzot, o ar tai ji
nejaucia?
— Ot tu kvailas ir tiek —
sako jam piemenai. Ir besijuok
dami traukiausiai szalin nuo kva-
lo Frano, kuris ir nelaukia
tik apsigrižes eina sau savo
keliu.

— Sugrižk, sugrižk Franei
— szaukia viriausias Mikas —
sugrižk padarisime tave kara-
liumi, jei toks esi mandras.
Franas ant tu szauksmu ne
pairo ir eina savo keliu. Žino
jis kad seni ir jauni, o net ir
piemenai vadina ji "tu", nes
kaipo "kvailio" nieks nepaguo-
doja ir nedvejina jo uzvadini-
mo.

"Mes" tai dalis burio, arba
gimines, ar dranguves: "mes"
tai dalis sujungtos pajiegos,
proto, turto; bet "kvailas" isz
skirtas isz draugijos, iszskir-
tas isz bendros izminties ir pa-
jiegos, iszskirtas nuo visko,
tartum negamtos vaikas, tar-
tum gamta nieko jam leidama
giventi nepaskire, leido gi-
vent vienai vienatini; tartum
seklus kokios augmenies nunesz
ta ant juriu smiltinio ir ten nu-
mesta pridiga ir iszaugo, teip
kvailas Franas iszaugo tarpe
žmonių kurie jam kaip anos
pustines smiltis grudeliui aug-
menes ir pacziai augmeniai, bu-
vo svetimi. Jis trokšta kiek-
viena savo broliu vadinti,
jis trokšta viesu mileti, vi-
siem gera dariti, bet nieks nuo
jo tos meiles, to gero velijimo
tos brolisties priimt nenori, stu-
mia nuo savos ir uz tai negut
pajuokom ir piktibemes atsimo-
ka. Jis, paikszas, vienog nesi-
rustina ant žmonių usz ta ju
nedekingiete, usz ta niekinima
jo tikriausiai ir geriausiai
jiems linkejima; nelueta ir
nejaucia kaip "kvailas" jo-
kio neamagumo delei to, nekei-
kia žmonių, eina tarpe ju links-
mas ir tik jo dusioje giliai
paslepta kokia tai liudnastis,
kokia tai tiki sėla ir pasielgi-
mas. Trokšta jis viesu sura-
visius palinksmint, bet
net ir jo žodžiu plau-
ti teisingos szirdies
nenori, o kito ko,

Niekam nieko negaledamas
duoti Franas nuo nieko teipgi
nieko prasit neiszdrioso. Kad
eina per kaima jaučia skanu
kvapsni iszeinanti su dumais
pro kamina; žino jis kad ten
gaspadines gamina skanus
valgius, bet tas ji mažai links-
mina — negut tas daro jam sma-
guma, jog žmones gardžiai val-
go ir nealksta teip kaip jis.

Kada Franas paliko vokie-
ciau kaima toli uszpakalije
laisviau atsiduso, tartum ko-
kia sunkinibe nuo savos nune-
tes, o ant jo veido vel apsi-
reize graži giedra. Tuojaus
insibrido in vandeni ir kijas
nuprause, idant ir vokiszku
dulkiai ant jo nebutu.

Dabar jau nejo teip smar-
kiai, kaip iki sziol idant nuo-
veikauusiai apsilentek vokisz-
ku lizdu, eidamas žvalgosi
linksmiai, žiurejo in skaisciai
besinduliuojancia saulute in
balsniuoti kvarbatkos puo-
szancius židri dangaus debe-
telius ir džiaugtis norejo visu
kvom kas tik ji apsaunetino,
bet sziandien nesiseke jam
toj kelionei. Aplenkus vokisz-
ka kaima, perjes balsas, pil-
nas kupetu ir kelmu ingkurios
nekarta užgavo koje ir nusi-
brozdino iki krauju, arba in-
klmpo nuslides nuo kupeto
iki kelies in szalta purvina,
iszvido balta sausa kaipi saka
kumele, kuri trauke veži-
meli keliu linkui Olen-dry-Ga-
ju, o szale vezimo ejo gaspado-
rius Hameris su ausotine ke-
puria rukidamas porcelenine
ant ilgo cibuko pipke.

Franei net akise tamsu pa-
sidare, kad iszvido vokieci No-
rejo pasitraukt szalin, ka ir
butu padares, jei nebutu iszvi-
da ant vezimo marga skrine,
kuria mates nekarta pas Luko-
sziaus Usgzojuose, o ant jos vi-
sa dvikarte linu tiek kad ir
dvi verpes per visa ziema
nesuvertu, teipgi puodus ir
statine kopustu. Vezimas bu-
vo augztai prikrautas ir daig-
tai ant jo virvemes suraiszioti,
idant nenupultu bevežant;
teipgi uszpakalije stovėjo pri-
risztas digtas verszis, kuriam
sukako sziaszios saavaites gi-
venimo. Kvailas Franas tai ži-
nojo, kadangi buvo nesikipas
Lukosziaus, ir viska, mate, o
kada paskutiniu kartu nakvo-
jo južaloji atvede ta marga
grazu versziuka.

Paikszas sustojo it stulpas
in žeme inkastas ir isz nusiste-
bejimo net burna atidare. Ne-
iszdrioso jis vokieci uszkalbint,
koku budu tas viskas ta sa-
vastis Lukosziau pateko in vo-
kiecioz nagus, tik jaute, kad
vokiecis iszplesze kaipi ta vis-
ka nuo ukininio, ir buvo jam
gaila Lukosziu.

Vezimas pravaževo pro ji, o
senas Hameris neiszeisdamas
pipkes isz dantu praejo, skai-
tidamas iszpiltus ant delno pi-
ningus. Kvailio Frano gal but
kad ir visai nepatemijo, nors
tasai žiuredamas in vokieci
akimis, isz kuriu tartum ugnis
pilesi, sznabždejo:

— O žmones, žiurekit ka
ta vokieszka galibe nuo biednu
žmonių iszplesze ir gabena
prie savos....
O kada versziukas suraiszio
tas tartum melsdamas pagel-
bos, ydant neatskiro ju nuo
jo motinos gailingai uszblieve,
paikszas Frana paeme tokia
gailiestis, tokiu paezto uszi-
dege jo szirdis kad leidosi kai-
pi kulka linkui Usgzoju kaimo

Kuningas buvo nusistebejes
ir net persigandes; apsižvelge

aplirk ar nieks negirdi kalbos
"beprczio." Frano... Jam rupe-
jo iszganimas dusiu jo ave-
liu, bijojo, idant ne viena isz
ja tokio papiktinimo neiszgirs
tu.

Kaipo beproti kuningas
baust negalejo ir kagi kvaili-
liui gelbes gazdinimas amži-
nom pragaru kanciomis, vel-
niais ir ugnimi, kad jis kvailas
ir nesupras, o gal da isz-
juoks kaipo beprotis... Stebe-
josi kuningas tokiu beprociuo
atsakimu — ir tik tares: "B-
protis esi — bet sakau tau sau
gokis, nes gausi sa lazda."
— Kvailas nejaucia skaus-
mo; baudžia ji kam tik nesino-
ri! — atsake Franas ir apsigri-
žes ir tares: "Dievas teisin-
gaa... nuejo savo keliu.

Taigi Franas nepasiliove
iki sziam laikui buti vokie-
ciau priezriu ir visai nepasejo
ant barimo kuningo.

Besiartindamas prie kaimo
Olen-dry—Gaje spjaude kaip
tik pamislijo apie "prusa" ir
piktžodziavo, nes buvo per-
sitikrines, jog Nerij daug žu-
vu nustipo ir kas metas stim-
pa delto, kad velnias savo saka-
upeje plauja po kožnam nu-
nesizimui vokiecioz in pekla.

Kada Franas paliko vokie-
ciau kaima toli uszpakalije
laisviau atsiduso, tartum ko-
kia sunkinibe nuo savos nune-
tes, o ant jo veido vel apsi-
reize graži giedra. Tuojaus
insibrido in vandeni ir kijas
nuprause, idant ir vokiszku
dulkiai ant jo nebutu.

Dabar jau nejo teip smar-
kiai, kaip iki sziol idant nuo-
veikauusiai apsilentek vokisz-
ku lizdu, eidamas žvalgosi
linksmiai, žiurejo in skaisciai
besinduliuojancia saulute in
balsniuoti kvarbatkos puo-
szancius židri dangaus debe-
telius ir džiaugtis norejo visu
kvom kas tik ji apsaunetino,
bet sziandien nesiseke jam
toj kelionei. Aplenkus vokisz-
ka kaima, perjes balsas, pil-
nas kupetu ir kelmu ingkurios
nekarta užgavo koje ir nusi-
brozdino iki krauju, arba in-
klmpo nuslides nuo kupeto
iki kelies in szalta purvina,
iszvido balta sausa kaipi saka
kumele, kuri trauke veži-
meli keliu linkui Olen-dry-Ga-
ju, o szale vezimo ejo gaspado-
rius Hameris su ausotine ke-
puria rukidamas porcelenine
ant ilgo cibuko pipke.

Franei net akise tamsu pa-
sidare, kad iszvido vokieci No-
rejo pasitraukt szalin, ka ir
butu padares, jei nebutu iszvi-
da ant vezimo marga skrine,
kuria mates nekarta pas Luko-
sziaus Usgzojuose, o ant jos vi-
sa dvikarte linu tiek kad ir
dvi verpes per visa ziema
nesuvertu, teipgi puodus ir
statine kopustu. Vezimas bu-
vo augztai prikrautas ir daig-
tai ant jo virvemes suraiszioti,
idant nenupultu bevežant;
teipgi uszpakalije stovėjo pri-
risztas digtas verszis, kuriam
sukako sziaszios saavaites gi-
venimo. Kvailas Franas tai ži-
nojo, kadangi buvo nesikipas
Lukosziaus, ir viska, mate, o
kada paskutiniu kartu nakvo-
jo južaloji atvede ta marga
grazu versziuka.

Paikszas sustojo it stulpas
in žeme inkastas ir isz nusiste-
bejimo net burna atidare. Ne-
iszdrioso jis vokieci uszkalbint,
koku budu tas viskas ta sa-
vastis Lukosziau pateko in vo-
kiecioz nagus, tik jaute, kad
vokiecis iszplesze kaipi ta vis-
ka nuo ukininio, ir buvo jam
gaila Lukosziu.

Vezimas pravaževo pro ji, o
senas Hameris neiszeisdamas
pipkes isz dantu praejo, skai-
tidamas iszpiltus ant delno pi-
ningus. Kvailio Frano gal but
kad ir visai nepatemijo, nors
tasai žiuredamas in vokieci
akimis, isz kuriu tartum ugnis
pilesi, sznabždejo:

— O žmones, žiurekit ka
ta vokieszka galibe nuo biednu
žmonių iszplesze ir gabena
prie savos....
O kada versziukas suraiszio
tas tartum melsdamas pagel-
bos, ydant neatskiro ju nuo
jo motinos gailingai uszblieve,
paikszas Frana paeme tokia
gailiestis, tokiu paezto uszi-
dege jo szirdis kad leidosi kai-
pi kulka linkui Usgzoju kaimo

Kuningas buvo nusistebejes
ir net persigandes; apsižvelge

tartum delei gelbejimo savo
savasties kuria pleszikai dras-
ko.

Zinodamas namus Lukosziau
tuojaus bego prie kiemo.

Rado ant kiemo daug žmo-
niu kaipi kad ant jomarko.

Rudis su smailiu it lapas enu
kuciu ir staciom ausimis tik
vaiksztejino po kiema nežino-
damas ant katro pirma loti.

Franas iszvido kaip isz stu-
bos tris rudi vokieciai bernai
Hamerio nesze raudona szepa
Kiti esantie ipacz bobos, ku-
riu isz kaimo priejo žiopso-
josi tai ant vokieciu, tai ant
Lukoszienes, kuri su pagelba
mergus gaudė visztas ir šed-
riaucioze jas Frico, žento Ha-
merio, Franas in ta viska ne-
žiurejo, akimis jis jeezkojo Lu-
kosziaus, gaspadoriaus namu.

Kuriuose toks iszpustijimas
daromas. Netrukus iszvido
ji. Stovėjo jis ant vidurio kie-
mo su kepuria ant sezono gal-
vos ir su iszsigiotu bruslotu
Buvo tai viras apie keturesde-
szimts metu senumo, sausas
ir stiprios iszvezios, laike vie-
na ranka usz rago buliuka,
kuris kartas nuo karto krete-
rustingai galva ir kase nagina
žemes, vartidamas akimis.

Prieszais Lukosziau stovėjo
iszszirges susimovos in kiese-
ni kelinui rankas vienas isz
turtigianciu koloniestu, Gotli-
bas, iszputes pilva ant kurio
blizgiejo tambakinis retzelis
nuo laikrodelio, o sulig pilvui
kabojo dantise ant ilgo cibuko
pipke.

Derejo jis buliuka. Suside-
rejo, o kada Lukosziaus norejo
paduot ranka vokieciui, buliu-
kas pasipurte ir atitrauke sa-
vo gaspadoriu ir pardavika
nuo vokiecioz. Vokiecis nepa-
sijudino isz vietos tik linktele
jo su galva ir paleido isz bur-
nos duma, kada Franas pribeg-
o prie ju ir pastveres usz ran-
koves Lukosziau nepaisidamas
ant riksmo vaiku kurie reke:

"Kvailas kvailas Franas, žiu-
rekit, žiurekit", suszuko:
— Gaspador! Lukoszi!....
Kagi darote, kodel nelabam
vokieciui savo turta atiduo-
te?....

Vaikai apspite "kvaila Fra-
na", kaskart garsiau reke, o
gaspadorius nuramines givuli,
atsikreipe ir suriko:
— Tilekit, bambliai! Szalin
isz czia! — Franas be atei-
kvepimo kartojo:
— Lukosziau, gaspador!....
ka darot, kam vokieciui du-
date save apipleszinet?....

Vokiecis surauke piktą kak-
ta ir gatavas buvo pamokint
"paikszu", bet su beprociuo
nelabai gerai uszsidet, todėl
iszputes savo rustibe per-
nosi, tare:
— Eik tu sau szalin paik-
sze, ne tavo czia reikalas!

— Eik tu sau szalin paik-
sze, ne tavo czia reikalas!

Paikszas vienog nesitrauke
tik kumezszas sugniauze ir in-
trauke oro in savo krutine,
kurio per valanda nebuvo in
ja inleides, suszuko:
— Ka! ar aš gal meluoju?
Ar nemasziau savo akimis
kaip gabeno vokieciai vagi-
skrine, linus ir verszi Lukosziu
in savo namus?

— Stoil! — suriko Luko-
sziaus nežinia ant ko, ar ant
givulio, ar ant Frano. Franas
vienog ant to nepaise tik savo
"albejo".
Vokiecis tik spjaude, keik-
damas žmones, kad paikszas
orileidžia ir pristoja, nes jei-
zu ne tas jis rastu ant jo laz-
da.

Franas žiurejo in ukininia
apraisbusiom akimis, lupos jo
drebejo isz susijudinio, ir ka-
da atstume ji atgale ranka nuo
savos, kvailas kaipi atpesjes
ukininio mislis kalbejo:

— Ar jus jam parduoat,
jus patis atiduotat jam savo
turta?....
— Kad tave!.... uszkeike
Lukosziaus besigaledamas su
givuliu.

— Sakikit, sakikit — klau-
se Franas nesitraukdamas nuo
ukininio.
— Eik szalin! — suszuko
supikes Lukosziaus budamas
ergeliuojamu isz abieju pu-
siu....

— Sakau tau atsitrauk
kol esmiu geras.
— O kad tu nudvestum! —
uszkeike vel ant nestovincio
buliuko.

— Dummer Ker!.... —
sunirnejo piktai Gotlibas.
— Ka czia su kvailiu sne-
ket! — atsiliepe viena isz mo-
terisziuku.

— Teip, teip! — pritare
antra.
— Varikit ta pusgalvi szali-
ni! — pridure treczia.

Ir tuojaus visas buris pasi-
dare priesziu Frano. Visos no-
rejo pasirodit akiveizdoje vo-
kiecioz izmintingom ir politi-
szkom moterimis. Nežinojo
nors teipgi, kad gal tas kuriam
buti nori teip geroms nelinki
jom labo, gal netrukus vokie-
tis uzims ir ju namus ir joms
reikes apliest teviske per gu-
dreni usz jas vokieci isztremtos
bet apie tai nepamislijo gal
ne viena isz ju, o kad ir
pamislijo katra, nenorejo pa-
sirodit "neiszmanelia"....
(Tolauz bus).

Mokikloje.

Daraktoris: — Žmogui nie
kad ne gana, niekad ne pris-
tutas, kas kartas daugiau nore-
tu.
Vaikas gaves ka tiktai in
kaili, atsiliepi: — O aš dau-
giau ne noriu!

Dydžiauses ir mažiauses szuo.
Nesenei ant szunu iszkilmes Westminster Kennel Club,
New Yorke, radosi milizinis szuo sztamo St. Bernard ir
mažiauses szunitis. Skaitytojai patis gali dasiprast juju dy-
duma ir mazuma matant paveiksla.

Asz ne nuotradas,
Tiktai žmogus geras,
Ba kaip pats matau,
Tai daug pataisau.
Ne vienas buna paklydias,
Isz tikejimo isztvirkias,
Ne žino kas pati, vaikai.
Tiktai galvoja piningai.
Sztai vienas žmogelis atszales,
Nuo skupumo net pabales,
Piningu invales turejo,
Del bažnycios pasaukauti ne-
uorejo.

Ne senei gazieta perskaite,
Ir mano straisni pamate,
Tuojaus 20 dol. iszlukeztenu,
Ir del bažnycios paaukavo.
Toki vyrelį,
Famyles mergele,
Apsives,
Skupuma savo pames,
Visi myles,
Kožnas tyles,
Gerum žmogum vadys,
Burnas visiems uždarys.
Aha, ba Taradaika,
Tai ne baika,
Kas klauso mano rodos,
Tasai niekad ne turi bedos.
Ir Baltruviene sako,
Mane mokytu stato,
Sako: Dievaz ne galiu tyleti.
Turiu Taradaika myleti.
Asz ant bobos zaunos nepai-
sau,

Savo gimorus raszau,
Ba jagu boba ant sprando
tupetu,
Žmogus in niekur kojof isz-
kelti ne galetu.
Ne žinau, po noglu,
Daug yra tokiu neiszmaneliu,
Jog mano meisteri Taradaika
vadina,
Lig jogu pravardes nežino.

Bet jis isz to džiaugies,
Ir net puzinasi,
Ba mano vardas yra garsingas,
Ir del doru žmonių meilingas
Ir kožnas mano darba prisi-
savintu,
Kad tiktai tokia galva turetu.
Nes daugelis besmegnei,
Galvos tokios kaip bezmenai,
Save mokintais stato,
Savo kvailumo nemato,
Kaip ant szakes save kele,
O moraliszkumo nepakele.
Ant galo tas pasidaris,
Jog Dievas suvis joms protus
sumaiszy,

Aliejaus isz lampu baigia iz-
degti,
Ne tures tada ka veikti.
Asz vis isz senu leistru varau,
Žingenio dydelio ne darau,
Ba kad dydeli žngni darycye,
Tai da sau blede pasidaricze.
Kaip galu,
Žengiu tiesu keliu,
In szalis nesidairau,
Savo privaluma pildau.
O kada panczekas padziausiu,
Norint tada garbe gausiu,
Ba ne vienas pasaky,
Kaip apie mane ateimsys:
Amžina ateils, daug gero pa-
dare,
Paklydelius nuolat bare,
Ir da stovyla pastatys,
Augsta lig debesiu, jog visi
matys,
Ir da ant virszaus mane pas-
tatys.

Tiek to, asz garbes nejeszkau,
Tiktai, teip sau sakau,
Kad žmonelei juoku turetu,
O "prietelei" mano spjaudytu,
Ir sakytu:
Tai ka jam daryti,
Ne jam žioti uždaryti,
Nepakabinti.
Bus gana apie tai,
Ymsiu ka kita:
Jagu žmogus su balonu pasi-
kele augztyn,
Tai vyryti labai daug matai.

Intrologatorne.

APDIBTICVE KNYG.

Asydidr it senu p'sedaryges istorien
natos ir laikraščiai, kaip tai:
Linkoma Valanda, Dilgelos,
Dagis Drangas, Tervye ir t.t.
Priesimdamai knygas apmoketye paciro su
ekspresu kasnia. Adresas:
Lithuanian Bldery,
514 W. Spruce, Mahanoy City,

Asydidr it senu p'sedaryges istorien
natos ir laikraščiai, kaip tai:
Linkoma Valanda, Dilgelos,
Dagis Drangas, Tervye ir t.t.
Priesimdamai knygas apmoketye paciro su
ekspresu kasnia. Adresas:
Lithuanian Bldery,
514 W. Spruce, Mahanoy City,

Emancypacie Mahometo- niskzu moteriu

Sviete mahometaniskkam
pradedo, apsierejszkinet krute
jimas ant daliko iszvalnijimo
moteriu isz nevalos givuoje-
czios lig sziam laikui. Kasana
Aminbej, rodauinkas endi-
apelaciszko Kajrze, parazi ne
senej lieziuvije arabiszkam
kningsu kurioje kalba ant nau-
dos moteriu, rejkalaudamas
del ju mokslo ir iszauginimo,
sav valos darbuose mileise ir
jauslose valnistos iszrinkime
viro; aprubezinime tiesu, ko-
kes turi viras, galintis kozo-
ja valandoje persiskirti su pa-
cze ir pripazinime tokios gi-
tiesos paczej, formaliszkam pa-
sielgime persiskirimo; viras ne
turi tiesos priverst moteres gi-
vent su juom jago motere to
nenori. Ant uz tvirtinimo su
tiesa autorius kalba, jog neva-
los mahometankos niekados ne
galema priskirinet pranaszuj
ir koranuj, nes senu budu ir
papratumu tu žmonių kurie
mahometizna priemi.

Koranas ajszake kalba, jog
moter. "Viena isz geradejsz
cziu kokiame Dievas apteiki
vira, ira toji, jog suture del
jio motere ir susikre juos idant
abudu vienokej miletusi tarp
saves ir butu vienas kitam pa-
gelboje. "Pamikite apie iszkel-
mingus pacziom juso duotus
prizadejimus. Uzdengimas vej
do ne ira teipjo-gi pripazinimu
korano, kuris tik prisako tejp:

Pasakig-gi isztikimom mo-
terem (kajpo pirmiau ir viram)
idant akis nulejszdetu, given-
tu dorej, o svetimiem roditu
isz pavjekso usz tiktaj taj
kas ira matomu. Sztaj iszpa-
zintojje sutiko tame, jog tas
"matomas" taj ira vejdas ir
rankos o kitas dalis kuno, ira
prieszingu tame.

Teipjo-gi atsikirimas mote-
res nu viro draugieteje žmoni-
jos, taj ira kad slepsiu ne ki-
tu viru koranos suvis apie taj
ne kalba ir neuzgina pasikeli
tos tiktaiz isz tolesnio praplati-
nimo prisakimu, paliepineje-
cziu idant moteres pranaszo ne
pasirodinetu atlinkiojams.

Ant Gavenios

Spaustuveje "Saules"
galima gauti visokių
reikalingu knygų

Gyvenimas Jezaus Kristaus
su paveiksiais, popierineis
apdera's 50c.
Apdaryta in juoda audima 75c.
Kanezia Vieszpaties arba
Dievobaimingj apmisljimai
ant kiekvienos dienos per
isztisa gavenia 25c.
Stacjos arba Kalvarija 10c.
Grandus Verksmai 10c.
Kantiezkos 50c.
Mudeles Arcibrostvos Szv.
Vaido Viesp. J. Kristaus 10c.
Istorija Szvento, Seno ir
Naujo Instatymo su 50
paveiksiais 35c.
Evangelija Lietuviszakai ir
Lankiszkai, ant viso meto,
apda. in juoda audima 75c.
Gyvenimas Visu Szventu
visos 6 dalis vienoje knygoje
puikiai apdaryta 50c.
Trumpas Kitekizmas pagal
izguldima Kun Pilaukio,
su nekuriu naudingais
pridejima's 10c.
Aukso Altorius arba Didis
Szaltinis 1,000 puslapiu \$1.00
Senas ir Naujas Aukso Altorius
visos reikalingos Maldos 864
puslapiu \$1.00
Balsas Balandis arba Mazas
Szaltinis, 711 puslapiu 75c.
Garbe Dievui ant Augzstybes
640 puslapiu 75c.
Aukso Altorius apdaryta in
Francuziszka skura, apvalais
kampais, auksuoti kraštai su
kabe 150c.
Mazas Naujas Aukso Altorius,
Celelaido apdarais, puiki
knygyle 100c.
Aniuolas Sargas, minkstai
apdaryta in skura apvalais
kampais auksuoti kraštai,
visos reikalingos Maldos
geriausia uz visia kitas 75c.
Aniuolas Sargas, apdaryta
in tamsoj rusva audima 50c.

Yra tai labai
užimanti ir juo-
kinga apysaka,
padalinta in tris
tomus. Visi tri-
tomai vienoje
knygoje.

404 Puspilpiu. 639 col. Dydim.
...PREKE...
\$1.00
Nusintimo kasztas
nemokamas.

W. D. BOCKZKOWSKI-
CO.
MAHANAY CITY, PA.

Ar Skaitei Kade Laikraštį "LIETUVA"
Gal nežini kur ja gauti?
"LIETUVA"
Eina jau 21 metus Chicago, Illinois kas
Petycia in paduoda daugiausiai gerų ir
svarbių žinių iš Amerikos, Europos ir
viso svieto, o pnenumerata kasuoja me-
tui tik \$2.00, pusei metui \$1.00.
Rasyk adresu:
A. OLSZEWSKI,
3252 So. Halsted St., CHICAGO, ILL.

"SAULE"
Mahanoy City, Penna.

"PRAKEIKTA"

MEILINGAS
KRIMINALISZKAS
APRASHIMAS
Verte D.T. ir F.W. BOCKZKOWSKI
202 Puspilpiu - 639 col. Dydim.
DALIS I.
MOTERE BE SZIRDIES.

ANT KRASZTO PRAPALITES
Doris kambario Petro Roudi
atidare pamazeti ir Mikola,
en pliuszto, popiera po palata,
ingo smage.
Petras pakeli galva ir rai-
dele žiurejo su nepajam in
veida kasjerianas.

Balsus padujimas — tas
Mikolas, dedamas popieras ant
rasztinios pres Petra, pa-
siremusi ant skilnia ir
uzsidulkuojanti. Ne turime
uztikintai piningu ant atmo-
kejimo prie paibajos memos.
Isz rito meginas atspruki su
skolniskis ksu priguli, nes
smukei labai eina; tenai kur
ant tikro milniaus gasti, tai
gavau rasta ant ligo termis.
Tiesok pasakina, kokas nuna
szimta tukstanciaz frank!

PREKE 50c.
Nusintimo kasztas nemokamas.
W. D. BOCKZKOWSKI-
CO.
MAHANAY CITY, PA.

